

[Justitsministeren]

andre lokalområder må politiets indsats naturligvis tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende i området.

Det er mit håb, at disse initiativer kan medvirke til dels at sikre politiet rimelige arbejdsforhold på Christiania, dels at lovliggørelsesprocessen forløber tilfredsstillende, således at det overordnede mål: en lovliggørelse af forholdene på Christiania, kan opfyldes.

For nu at sige det en lille smule mere firkantet er ideen, at der ved politiets indsats er opnået en stærk begrænsning af hashmarkedet. Man siger, at det er gået ned til en tredjedel eller en femtedel af, hvad det var tidligere. Den indsats for at begrænse hashmarkedet skal fastholdes, men det skal ske ved, at vi, om jeg så må sige, på samme tid sænker politiindsatsen og øger Christianias selvjustits. Det er det, vi skal se afprøvet i den kommende tid. Er det muligt? Vi håber, at det er det, ellers må det give anledning til meget alvorlige overvejelser om hele Christianias eksistens.

Nu har vi altså rakt hånden ud til Christiania og sagt: Vi er med på at opretholde indsatsen på en anden måde: Vi sænker politiindsatsen, og I øger selvjustitsen. Det er linjen, og det er det, der ligger i det, når vi siger, at indsatsen skal fastholdes.

*Forhandling***Tom Behnke (FP):**

Jeg skal takke for ministrenes svar. Svarene har vist, at det var af stor betydning at få en fornyet debat om Christiania.

Som det er fremgået, har justitsministeren foretaget forskellige initiativer omkring juletid. Nogle af initiativerne var dog ikke så heldige som ønsket, og ministeren måtte også offentligt beklage og trække sine udtalelser tilbage.

Det burde stå klart for enhver – også for ministeren – at det selvfølgelig ikke er vejen frem at bede politiet se gennem fingre med småkriminalitet, bare fordi den foregår på Christiania. Hvorfor skal der være særlige regler for Christiania? Og hvis der skal være det, hvad bliver så det næste?

Justitsministeren trak som nævnt sine udtalelser tilbage officielt, men der skete noget andet samtidig. Ministeren fastholdt over for politiets ledelse, at man skulle neddrose indsatsen over for småkriminalitet, og det nytter ikke

noget, at ministeren officielt trækker sine forkerte beslutninger tilbage, hvis politiet alligevel skal se gennem fingre med små hashklumper og andre såkaldte småforseelser. Det er en ufarbar vej, som regeringen betræder, og jeg skal på det kraftigste opfordre til, at regeringen bliver mere konsekvent i sin holdning til Christiania, i gennemførelsen af de aftaler, der foreligger, og med hensyn til de fastsatte tidsfrister. Specielt overholdelse af aftalerne om tidsfristerne er altafgørende for, om projektet kan lykkes.

Christiania er en skamplet på København. Som også forsvarsministeren sagde det, er det en ghetto; området er til væsentlig ulempe for naboerne til Christiania, ligesom den øvrige befolkning ikke finder det acceptabelt, som Christiania har udviklet sig i mere end 20 år. Hvad er det for signaler, regeringen sender til den øvrige befolkning ved at forholde sig så slapt til Christiania, som tilfældet er? Signalet er alt andet lige, at hvis man besætter et område, udøver omfattende kriminalitet og foretager livsfarlige angreb på politiet, får man med tiden en blåstempling fra regeringens side. Det kan naturligvis ikke være rigtigt.

Jeg har stillet nogle spørgsmål til forsvarsministeren bl.a. om det forhold, at christianitterne modtager 800 kr. hver fra Københavns Kommune i boligydelse – penge, der skal gå videre til staten. Jeg har spurgt, om disse penge går videre, og ministeren har svaret: Det gør de stort set ikke. Så har jeg spurgt, om der er kommet oplysninger fra politiet om forholdene på Christiania siden den 22. december sidste år, da man standsede indsatsen, om det er korrekt, at hashhandelen nærmest er eksploderet siden jul, og det har ministeren kunnet bekræfte. Jeg har spurgt, i hvilket omfang der er betalt ejendomsskat på Christiania for 1993, og dertil har svaret været, at der kun er afregnet for første kvartal, så der mangler tre kvartalers betaling.

Jeg har også spurgt, hvad der ligger af korrespondance mellem Forsvarsministeriet og Justitsministeriet, for man har vel holdt nogle møder for at få afklaret denne situation. Ministeren undviger og svarer, at der kun ligger nogle indkaldelser til nogle møder. Det underer mig, at man ikke har gjort sig den anstrengelse at tage bare et enkelt notat af, hvad man er nået frem til på disse møder. Det kan være, vi kan få det frem senere.